

INTERVIEW
UITGELICHT

Ze is wereldkampioen breien en maakte voor het geslachtsdeel van Giel Beelen een 'willywarmer'.

Miriam Tegels (53) groeide als mens, maar moest eerst 'valse steken' uit haar jeugd uithalen.

Speedknitter als 'tof wijf'

De grootste held in mijn leven is mijn moeder. Zij heeft de moed en kracht gehad om patronen te doorbreken en uiteindelijk voor het geluk van haarzelf en haar kinderen te kiezen. Als het aan mijn vader had gelegen dan was ik letterlijk een ouwe vrijster geworden, een inwonende hulp in de huishouding. Mijn vader was een afstandelijke en aartsconservatieve man. Hij dacht echt dat ik hem en mijn moeder tot aan de dood zou verzorgen, zoals zijn zus dat ook bij zijn ouders had gedaan. Maar ik was een nieuwsgierige, kritische en rebelse puber. Toen ik op m'n zestiende Frans leerde kennen, die ook nog eens acht jaar ouder was, had je de poppen aan het dansen. M'n vader oefende grote druk op me uit om het uit te maken. Maar ik weigerde. Toen ik op een dag toch naar de verjaardag van Frans' moeder ging, kreeg ik te horen: als je gaat kom je d'r niet meer in. De zaak escaleerde en twee weken later zijn Frans en ik gaan samen wonen en inmiddels zijn we al 35 jaar een geweldig team. De beste beslissing van m'n leven. Toen ik eenmaal het huis uit was, was mijn jongere zus de pineut. De hele sores herhaalde zich. Maar dankzij mijn rebelsheid, durfde ook zij tegen mijn vader in te gaan. Mijn moeder was bang dat alle vijf de kinderen met heisa de deur uit zouden gaan en is op een gegeven moment gescheiden van m'n vader. Ik heb hem nadien nog één keer gezien. Als ik terug in zijn gareel zou keren, wilde hij me wel vergeven. Je begrijpt dat dat ondenkbaar was. Daarna is hij uit m'n leven verdwenen. Mensen zeggen wel eens dat je nooit los kunt komen van je ouders, maar ik heb er gaandeweg vrede mee gekregen. En het vormt je zelfs. Je wordt snel volwassen, je draagt al vroeg verantwoordelijkheid en je leert zelfredzaamheid.

'No brainers'

Afgezien van het gedoe met m'n vader waren we een warm en traditioneel gezin. Er moest wel altijd flink gewerkt worden. Als in de zomer iedereen naar het zwembad hier in

Swalmen trok, moesten wij vaak thuis meehelpen groenten wekken of klaarmaken voor de diepvries. Als gezin met vijf kinderen hadden we namelijk een grote ouderwetse *mooshaaf*.

Dat m'n moeder me rond m'n vijfde al leerde breien was ook niet zonder doel. Tegen de tijd dat het sinterklaas werd kon ik haar helpen met het breien van truien en sokken. Ik had er vanaf de eerste dag plezier in en ben sindsdien nooit meer opgehouden met breien. In de jaren zeventig was dat nog niet zo vreemd, bijna iedereen breide toen. Als vrouwen ergens op bezoek gingen namen ze hun breiwerkje mee. Op de havo breide ik zelfs gewoon tijdens de les. Als ik nu tien dagen per jaar niet brei is het veel. Waar ik ook ga of sta, ik kan overal breien: op het terras, in de bioscoop, in de trein, bij de dokter in de wachtkamer. Vaak maak ik zogenaamde *'no brainers'*, dat zijn van die breiwerken waar je niet bij na hoeft te denken. Natuurlijk heb ik een zware verslaving, maar het is gezonder dan roken en ik doe er niemand kwaad mee. En het belangrijkste is, het geeft me rust. Ik ben van nature nogal beweeglijk. Het is bewezen dat breien invloed heeft op je gemoedsrust.

Wereldrecord

Ondanks dat ik dagelijks brei geef ik er hooguit duizend euro per jaar aan uit. Soms brei ik in opdracht van bekende mode-ontwerpers, zoals laatst voor de New Yorkse Fashionweek en regelmatig brei ik prijzen voor goede doelen, zoals KiKa of de Dierenbescherming. Dan krijg ik de wol aangeleverd. Maar ik brei ook allerlei dingen voor in huis: kussentjes, gordijnen, linten en theemutsen. En natuurlijk brei ik ook voor de kinderen en voor Frans. Hij krijgt elk jaar minstens twee nieuwe truien en zijn sokkenlaetje kan niet eens meer dicht. Menige man zou hoorn-dol worden van zo'n breiende vrouw, maar Frans accepteert me zoals ik ben. Zoals ik ook hem zijn gang laat gaan met zijn natuur- en milieuhobby's. Dat is het geheim van een goed huwelijk: elkaar vrij laten en interesse blijven tonen. Frans is heel begaan met duur-

„Als het aan mijn vader had gelegen dan was ik letterlijk een ouwe vrijster geworden, een inwonende hulp in de huishouding. Ik heb me vrij moeten vechten.” FOTO JOHN PETERS

zaamheid. Mede daarom hebben we 26 jaar geleden al de auto de deur uitgedaan. We doen alles op de fiets en als we er een dagje samen op uit trekken dan nemen we de tandem. 2006 was een belangrijk jaar voor mij. Met 118 steken per minuut vestigde ik toen het nieuwe wereldrecord snelbreien voor het *Guinness Book of Records*. Dat zijn twee steken per seconde. Vanaf dat moment was ik officieel *speedknitter* en kwam mijn leven in een stroomversnelling. Ik was opeens een soort 'Ronaldo van de breiwereld' en werd uitgenodigd voor grote beurzen en manifestaties in Amerika, Frankrijk en Engeland. In Hongkong stond ik in diverse kranten en er waren tv-ploegen. Sindsdien ben ik de ambassadrice van de breiwereld. Ik wil laten zien dat breien niet oubollig is. En met succes, want na een terugval eind 20e eeuw, is breien alweer een paar jaar populair. Als

Ik was opeens een soort 'Ronaldo van de breiwereld' en werd uitgenodigd voor grote beurzen en manifestaties in Amerika, Frankrijk, Hongkong en Engeland.

Miriam Tegels

captain van breiteam Groenewoud heb ik de beste breisters uit Nederland en Duitsland verzameld en dit jaar hebben we het wereldrecord *'sheep tot jumper'* gevestigd. Met acht leden hebben we in 4 uur en 45 minuten een schaaap geschoren, de wol gesponnen en er een volwassen trui uit gebreid. En dat alles onder toezicht van een notaris. Volgende maand krijgen we op het stadhuis van Roermond de officiële Guinness-oorkonde.

Giel Beelen

Je begrijpt dat mijn twee pubers in 2006 op school niet te koop liepen met het breirecord van hun moeder. Dat was allesbehalve cool. Tot ik op een morgen werd gebeld voor het radioprogramma van Giel Beelen. Eerst was ik nerveus, want ik dacht die gaat je als pispaltje wegzetten. Maar toen m'n dochter vertelde dat diezelfde Beelen kort daarvoor

naakt op Pinkpop had gestaan, kreeg ik een idee. In de uitzending stelde ik voor dat ik voor hem wel een 'willywarmer' zou breien. En gezien de beelden op tv kon ik volstaan met 'maatje small'. Dat leidde tot zoveel hilariteit, ook onder de schooljeugd, dat ma opeens 'tof' was. En al helemaal toen ik me later op tv ook door Paul de Leeuw niet in een hoek liet zetten. Weet je, mensen herkennen me vaak, ook hier in de regio en dan hebben ze het over 'die breister'. Uit de toon kun je afleiden hoe ze tegen je aankijken, waarderend, afgunstig of denigrerend. Ik trek me daar niks meer van aan. Ik heb een geweldige hobby waar ik weliswaar geen cent aan overhoud, maar die er wel voor gezorgd heeft dat ik herkend, erkend en gekend wordt. En dat geeft veel voldoening.

Reageren?
ron.buitenhuis@delimburger.nl

Mensen hebben het over 'die breister'. Uit de toon kun je afleiden hoe ze tegen je aankijken: waarderend, afgunstig of denigrerend.

Miriam Tegels

DOOR RON BUITENHUIS

